

Noapte de decembrie de Alexandru Macedonski

Alexandru Macedonski e teoreticianul simbolismului la noi. El se declara adeptul unei poezii moderne in care pe primul plan sa fie muzica si imaginea. El da o mare importanta folosirii simbolismului, considerand ca singura poezie adevarata consta in muzica, imagine si culoare. Noapte de decembrie: Poetul a scris un ciclu de 11 nopti pe teme diferite, punand ca titlu numele lunilor cu exceptia lui aprilie. Poezia a fost scrisa in 1901 si are ca punct de plecare o legenda veche, orientala.

in 1890 poetul a valorificat aceasta legenda in poemul in proza intitulat "Meka si Meka". Poezia are trei parti. Prima parte a poeziei prezinta imaginea creatorului intr-un context social si natural neconfortabil, ostil. Poetul "trasnit de soarta" se afla intr-o odaie, singur, deprimat, fara inspiratie: "Pustie si alba e camera moarta.../ si focul sub vatra se stinge scrumit.../ Poetul, alaturi, trasnit sta de soarta,/ Cu nici o schinteie in ochiu-adormit.../ Iar geniu-i mare e-aproape un mit...". intre starea sufleteasca a poetului si cadrul natural, exista o perfecta concordanta: "E moarta odaia, si mort e poetul/ si luna e rece in el si pe cer".

Apar in poezie numeroase elemente care prin sensul lor sugereaza mortificarea: "E moarta odaia, si mort e poetul/ Faptura de huma de mult a pierit/ Chiar alba odaie in noapte a murit". Aceste elemente creeaza cadrul potrivit aparitiei unui arhanghel in partea a doua, care are in centru motivul inspiratiei: "si flacara spune: "Aduc inspirarea.../ Asculta, si canta, si tanar refii...-/ in slava-nvierei ineaca oftarea.../ Avut si puternic emir, voi sa fii". Partea a treia are un caracter preponderent epic prezentand in mod simbolic si alegoric lupta pentru atingerea absolutului, a idealului. Poetul insista asupra frumoasei atmosfere a orasului Bagdad si asupra bogatiei si luxului in care traieste tanarul emir: "Bagdadul! Bagdadul! si el e emirul/ Bagdadul! cer galben si roz ce palpita/ Bagdadul, poiana de roze si crini". Culoarea dominanta este roz: "Bagdadul! cer galben si roz ce palpita". Ca si la poetii simbolisti, observam preferinte pentru anumite culori, metale si pietre pretioase: "Movile inalte de-argint si de aur/ Argint de izvoare si zare-aurita/ Sub bolti lucitoare de-argint si de aur".

Emirul este fascinat pana la obsesie de sfanta cetate Meka: "Dar Meka e-n zarea de flacari-departe/ De ea o pustie imensa-l desparte/ si prada pustiei cati oameni nu cad ?". Emirul isi pregateste o caravana cu multe provizii si slujitori, dar inainte de a parasii orasul, se opreste sa-si potoleasca setea la fantana pe care o stia din copilarie. Aici se intalneste cu un drumet caruia poetul ii face un sugestiv portret: "Sub magica-i umbra, un om se rasfata/ Mai slut e ca iadul, zdrentos si pocit/ Hoit jalnic de bube - de drum prafuit/ Viclean la privire si searbad la fata". Drumetul porneste tot spre Meka dar pe un drum mai lung cu oaze si izvoare, iar emirul pe drumul drept ce traverseaza desertul. Drumul in continuare este greu, si culoarea dominanta este rosu: "Sub aeru-n flacari, zac rosii movile/ Tot rosu de sange zaresc peste tot". Sclavii si camilele mureau pe rand si setea crestea: "si foamea se face mai mare - mai mare/ Cutremur e setea, s-a foamei simtire". Emirul nu mai spera sa ajunga la Meka. Dupa un timp indelungat, a vazut cetatea dar i se parea ca se indeparteaza din ce in ce mai mult de ea. Emirul, slabit de puteri, cade jos si vede pe drumet cum intra pe portile Mekai, iar mai tarziu moare.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

In finalul poeziei se revine la motivul final, dupa care aflam semnificatia celor doua cetati. "Noapte de decembrie" poate fi interpretata ca o arta poetica.